

Η οικογένεια του σήμερα, πράξη χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια

Ο θεσμός της οικογένειας σήμερα έχει δεχτεί και δέχεται πολλά χτυπήματα που θέτουν σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά του. Όχι μόνο δεν μπορεί να υπάρξει μια αρμονική συμβίωση ανάμεσα στο ζευγάρι, όταν λείπουν οι βασικές αξίες που συμβάλλουν στην καθολικότητα και τη χρόνια στερέωσή του, αλλά και αργότερα δεν θα μπορεί να υπάρξει μέσω της συμβολής των γονιών μια ισορροπημένη ανάπτυξη του παιδιού. Οπότε αποφεύγεται από πολλούς σημερινούς ανθρώπους η δημιουργία σχέσεων και οικογένειας, γιατί αυτό είναι πιο εύκολο «τάχα» από την επίλυση των προβλημάτων που μπορεί να ανακύψουν.

Κι όμως αυτό αποτελεί φενάκη. Η επίλυση είναι πιο εύκολη, αρκεί να υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις. Πρέπει να γίνονται αμοιβαίες υποχωρήσεις, ο ατομικισμός και ο εγωκεντρισμός να τίθενται σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με το κοινό καλό του ζευγαριού. Επιπλέον για την ύπαρξη αμοιβαίων υποχωρήσεων προϋποτίθεται η ύπαρξη του αλληλοσεβασμού, διότι χωρίς τον αλληλοσεβασμό το ζευγάρι δεν θα μπορέσει να επιτύχει και τον σκοπό της λειτουργίας του, δεν θα μπορέσει να αποτελέσει ένα κοινό σύνολο, αλλά δυο χωριστές μονάδες. Επίσης σημαντικό ρόλο διαδραματίζει η εμπιστοσύνη ανάμεσα στα άτομα-μονάδες του ζευγαριού, καθώς, αν υπάρχει αυτό το έλλειμμα, οι ρίζες του ανδρόγυνου είναι σαθρές και εμποδίζουν την όμορφη εξέλιξη του «άνθους» - ζευγαριού.

Ακόμα βέβαια και αν τηρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις που παίζουν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη του ζευγαριού, σημασία έχει, αν το ζευγάρι αποφασίσει να δημιουργήσει οικογένεια, το ποια θα είναι η συμβολή του ως γονιών στην ισορροπημένη ανάπτυξη των παιδιών. Αυτό γιατί ο γονιός παίζει καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του παιδιού, καθώς κατά γενική ομολογία είναι πάντα πρότυπο του παιδιού, με αποτέλεσμα όχι μόνο να μεταβιβάσει αρνητικά ή θετικά χαρακτηριστικά του στο χαρακτήρα του παιδιού, αλλά ακόμα και να κληροδοτήσει ένα μίγμα της προσωπικότητάς του. Φυσικά ο γονέας ως πρότυπο θα του μεταβιβάσει τις ηθικές του αξίες, οι οποίες θα συμβάλλουν στην εξέλιξή του και στον προσδιορισμό του ως ένα λογικό με κριτική σκέψη άνθρωπο ή ως ένα άνθρωπο σκλάβο των επιθυμιών του. Τέλος το κυριότερο για την συνολικά ισορροπημένη εξέλιξη του

παιδιού είναι η αγάπη και η υποστήριξη του γονέα, καθώς, όπως είναι γνωστό, η αγάπη μπορεί να ρίξει και τα πιο πελώρια τείχη. Ας φανταστούμε τη συμβολή που θα έχει στην ανάπτυξη του όλου, του ολοκληρωμένου εσωτερικού και εξωτερικού κόσμου ενός παιδιού.

Συνεπώς, αντί να καθόμαστε μόνο να κατηγορούμε το θεσμό της οικογένειας και τη σημερινή κατάσταση, μπορούμε να δημιουργήσουμε και να πλάσουμε το δικό μας ιδεατό, που θα γίνει πραγματικό μέσα από την αυτογνωσία και την αυτοβελτίωσή μας.

Μάριος Μακρής, τμήμα Γ2